

611

*Κωδίκελλος*φ. 324^v

/ —'Ακόμα τὴν ἐπαύριο στὶς 12/ τοῦ ἥνωθε Μαρτίου μὲ ἔξανάκραξε ἢ ἥνωθεν ἀρχόντισσαν ἐμένα τὸν νοτάριον καὶ τοὺς κάτω / θεν ἀξιοπίστους μαρτύρους καὶ λέγειν πῶς τὰ τρία ἀργαστήρια ποὺ ἔχει ἐδῶ στὸ Κάστρον νὰ εἶναι καὶ / αὐτὰ τῶν τριῶν τῆς παιδιῶν τῶν ἀσερνικῶν / τῶν ἀζά / πιδω / καὶ τὰ δύο γαρανιὰ τῆς ρακῆς μὲ τὰ φουρνιμέντα τοὺς καὶ / ἔνα τῆς μάντρας νὰ εἶναι τῶν αὐτῶν παιδιῶν Φραντζεσκάκη καὶ Ἀντώνη καὶ Γρατζίου καὶ ἀκόμη / ἔχει λέγειν καὶ ὁ Φραντζεσκάκης στάρι εἰς τὰ σπίτια τῶν Σινφώνων ἀγορά του καὶ νᾶναι ὅλο ἐδικό του καὶ ἡ ἀ / γορά του καὶ ἡ πάρτη τζη καὶ ἀκόμη καὶ ἡ ρακή ὅπου εἶναι ἐκεῖ ἐδικήν του νᾶναι τοῦ Φραντζεσκάκη καὶ διὰ τὸ / ἀληθὲς βάζειν καὶ μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξης. 'Ακόμα λέγειν ἔχει ἔνα λαϊμὸ μαργαριτά / ρι καὶ δύο δακτυλίδια καὶ ἔνα ζευγάρι σκολαρίκια πολίτικα νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ τοῦ Φραντζεσκάκη.

/ — Φίλιππος Λουρδᾶς μάρτυρας —

/ — Φραντζέσκος Σουμμαρίπας μάρτυρας —

/ — Ιάκωβος Μαλατέστα —

/ — Χρουσῆς Γιράρδης μάρτυρας —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

612

*Ἐντοιτία*φ. 325^r

/ [Ἐβγα]λμέ[ν]η ἀπὸ Φραντζέσκο.

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 14/ τὴν σήμερον ὁ πολλὰ ἔκλα / [μπρος] ἀφέντης Χρουσῆνος Γιουστινιάνος καὶ ὁ κύρος Φραντζέσκος Καστελλάνος κάνου τὸν μπαρόντα / [.....]ὸν ἀνάμεσόν τοις ἤγου ὁ ἥνωθεν κύρος Φραντζέσκος βάνει τὸ γωράφιν τοῦ Βλεφάρου ὅπου ἔ / χειν τὴν μπάρτην του ὅλη ὅπου ποσσεντέρειν μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα τοῦ Βλεφάρου νὰ παίρνῃ τὴν ἐντρι / τία / []ἥνωθεν / ἀφέντης Χρουσάκης / ἀπὸ τὸν καρπὸ ποὺ ἥθελε κάμη μέσαν τὸ αὐτὸν πρᾶμα βγαίνοντας πρῶτα τὸ πέπτον τῆς βα / σιλείας καὶ ἀκόμη καὶ ἀν ἐθέλασιν πάρη καὶ νομῆ εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ εἶναι ἀνάμεσόν τοις καὶ ἀκόμη

καὶ / ἂν ἐθέλασιν κάμου καὶ σκότωμα νὰ εἶναι τὸ ἐμισὸν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρουσάκην καὶ τὸ ἐμισὸν τοῦ κύρ Φραντζέσ / κου καὶ νὰ μὴν νῆμπορῇ ὁ κύρ Φραντζέσκος νὰ νομνιάσῃ μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα χωρὶς τὸ θέλη / μα τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρουσάκην μήτε ὁ ἀφέντης ὁ Χρουσάκης νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ νομνιά / σην μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ κύρ Φραντζέσκου καὶ νᾶναι κρατημένος ὁ ἡ / νωθεν ἀφέντης ὁ Χρουσάκης νὰ βάνη ἐναν ξυθρωπον κάθε ποὺ σπέρνεται τὸ αὐτὸν πρᾶμα / εἰς τὸν τράφον ἔτζι δίνει καὶ ὁ ἀφέντης ὁ Χρουσάκης τὰ χωράφια ποὺ ἔχει ἡ ἀργόντισσάν του ἡ / κυρία Φιλίππα κληρονομιὰ ἀπὸ τὴν μποτέν της θεία τὴν μποτὲ Ερήνη εἰς τὸν υτόπο μέσαν / τοῦ ἀφέντην πρεβόστρου Λουρδᾶ τὴν μπάρτην τζην / σύνυπλια / τοῦ ἀδελφοῦν / τος τοῦ Χριστο / δουλάκη / ποὺ ἔχειν καὶ ἐκεῖνος τὰ ἄλλα ἐμισὰν καὶ / εἶναι ἐνα πρᾶμα καὶ λέν ταν στὸν Ντούρχον τὰ ὅποια τοῦ τὰ δώνει διὰ καταλλαγὴν τῶν δι / καιωμάτων τοῦ Βλεφάρου ὅποι δώνει τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρουσάκην καὶ δίνει τοῦ ταν μὲ τὴν κοντε / τζιὸν ἐτούτην ἥγου νὰ τὰ κάνη καὶ νὰ τὰ καλλιεργᾶ ὁ αὐτὸς Φραντζέσκος καὶ νὰ τὰ σπέρνη / κάθεν ὅποι σπέρνεται ὁ τόπος νὰ τὰ καματεύγην στὴν ὥραν τος κατὰ τὴν τάξιν ὀλωνῶν / τῶν μπαντοτιγῶν ἐπειδὴν καὶ νὰ τὰ βάνου καὶ τὰ δύο δινωθεν πράματαν παντοτινὰ / καὶ τὴν νιτράδαν ποὺ ἥθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεός νὰ βγαίνη ἡ ἐντριτία καὶ τὸ ἀ / ποδέλοιπον νὰ γίνεται τρία μερδικὰ νὰ παίρνη ὁ κύρ Φραντζέσκος δύο μερδι / κὰ καὶ ὁ ἀφέντης ὁ Χρουσάκης τὸ ἐνα μερδικὸν καὶ νὰ μὴν χρεωστῇν ὁ ἀφέντης ὁ / Χρουσάκης ἄλλης καμμιᾶς λογῆς δξιόδον παρὰ ώς δινωθεν καὶ τὴν μπάρτεν τῆς νιτράδας / ποὺ ἥθελεν γγίξειν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρουσάκην νὰ εἶναι κρατημένος ὁ Φραντζέσκος νὰ / τὴν φέρνη εἰς τὸ ἀρχοντικόν του ἀνέξιδα καὶ οὔτως νὰ τρέχην ἡ παρὼν κοντεντζί / δν καὶ ταιριασμὸς παΐδιων παΐδιῶν τος παντοτινὰ καὶ τὰ ἔξης. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν / τῆς παρούσας βάζουν καὶ ἀνηλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἥτοιν 10 / ὁ ἀ / νηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦταιν ντεφεντέροντας εἰς περ τοῦ ἐτέρουν τος πάνταν εἰς πᾶσαν / ἐνάντιο τῶν αὐτῶν πραμάτων καὶ τὰ ἔξης εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρ / τύρων οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ γειρός τος καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα σὲ θέρος καὶ ἀλώνια.

/ — Γεώργιος ιερεὺς Λιμάνης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας. —

/ — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας ώς δινωθε. —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

